

Sygn. I C 605/15 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Kielcach Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Anna Jermak
Protokolant:	Agnieszka Knap

po rozpoznaniu w dniu 12 października 2015 r. w Kielcach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w W.

przeciwko J. J.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 605/15

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 14 czerwca 2013 roku powód (...) Fundusz inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. domagał się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanej J. J. kwoty 369,87 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a nadto zasądzenia kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że wnosi o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym na podstawie umowy, której przedmiotem było świadczenie na rzecz pozwanej usług telekomunikacyjnych (w tym dostępu do Internetu), a także na podstawie wyciągu z księgi rachunkowej powoda o numerze (...). Pozwana związana była z pierwotnym wierzycielem, tj. (...) S.A. w/w umową, na podstawie której winna była uiścić kwotę stanowiącą wartość przedmiotu sporu będącą ekwiwalentem świadczonych usług, czego jednak nie uczyniła. Powód nabył na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 22 stycznia 2013 roku wierzytelność przysługującą pierwotnemu wierzycielowi względem pozwanej, a wynikającą wprost z w/w umowy w kwocie stanowiącej wartość przedmiotu sporu. Na kwotę tę składa się: 1) 348,52 zł stanowiąca nieuiszczoną wartość ekwiwalentu za dostarczone usługi telekomunikacyjne, 2) 21,35 zł stanowiąca skapitalizowane odsetki ustawowe liczone od kwoty należności głównej od dnia 21 grudnia 2012 roku do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu (k. 2 – 4).

Nakazem zapłaty wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 13 sierpnia 2013 roku sygn. akt VI Nc – e (...) Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny uwzględnił żądanie pozwu w całości (k. 5).

W sprzeciwie od w/w nakazu zapłaty pozwana wskazała, że w marcu 2010 roku zamknęła działalność gospodarczą, w której korzystała z usług poprzedniego wierzyciela (telefon stacjonarny i Internet – N.), o czym go poinformowała i wyraziła chęć dalszego korzystania z usług telekomunikacyjnych, ale jako osoba fizyczna. Skutkiem powyższego było zawarcie w dniu 13 kwietnia 2010 roku umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych (numer (...)). Umowa została zawarta na czas nieokreślony bez korzystania z ofert promocyjnych. Po około 6 miesiącach od zawarcia umowy telefon stacjonarny „zamilkł”, nie pomogły żadne interwencje. Pozwana w dniu 30 września 2012 roku złożyła jednomiesięczne wypowiedzenie umowy, bowiem miała dość płacenia abonamentu za telefon, z którego nie mogła korzystać. Poprzedni wierzyciel nie czekając na upływ okresu wypowiedzenia już w dniu 20 października 2012 roku odłączył sygnał Internetu. W listopadzie 2012 roku pozwana otrzymała fakturę VAT na kwotę 144,48 zł za usługi telekomunikacyjne za miesiąc listopad, a w grudniu – notę korygującą i notę obciążającą, gdzie jako tytuł obciążenia podano: „dostęp do Internetu – kara umowna” na kwotę 268,57 zł bez jakiegokolwiek wyjaśnienia zasadności naliczenia kary. Zwrotu urządzeń do korzystania z N. pozwana dokonała w dniu 13 grudnia 2013 roku, czyli po otrzymaniu noty z żądaniem kary umownej za zerwanie umowy (k. 6 – 7).

Postanowieniem z dnia 27 września 2013 roku Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie stwierdził skuteczne wniesienia sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości oraz przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Kielcach (k. 9).

Pozwana nie uznała powództwa i wniosła o jego oddalenie w całości. Pozwana podniosła, że w dniu 30 września 2012 roku wypowiedziała umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych numer: (...)13-04-2010 z dnia 13 kwietnia 2010 roku zawartą na czas nieokreślony. Powód wywodzi swoje roszczenie z rzekomo zerwanej przez pozwaną umowy o świadczenie usługi neostrada na podstawie aneksu z dnia 31 grudnia 2010 roku. Jednakże są to 2 różne umowy, a pozwana nigdy nie zamierzała rezygnować z łącza Internetowego (k. 66 – 67).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 kwietnia 2010 roku pozwana zawarła z (...) S.A. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych numer (...)13-04-2010. Umowa została zawarta na czas nieokreślony i w jej ramach pozwana zadeklarowała chęć korzystania z planu telefonicznego: plan doMowy tp 1200. Świadczenie usług rozpoczęło się w dniu 1 maja 2010 roku. Pismem z dnia 26 września 2012 roku pozwana wypowiedziała w/w umowę z zachowaniem miesięcznego terminu wypowiedzenia. W dniu 13 grudnia 2012 roku pozwana zwróciła (...) S.A. kompletny i nieuszkodzony zestaw instalacyjny (...).

dowody: umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych numer (...)13-04-2010 z dnia 13 kwietnia 2010 roku k. 68 – 69; wypowiedzenie umowy z dnia 26 września 2012 roku wraz z potwierdzeniem odbioru k. 73 – 74; protokół zdawczo – odbiorczy zestawu instalacyjnego z dnia 13 grudnia 2012 roku k. 79

W dniu 31 grudnia 2010 roku pozwana zawarła z (...) S.A. aneks numer (...) do umowy o świadczenie usługi neostrada numer (...). Strony postanowiły, iż dotychczasowa umowa uległa zmianie. Umowa została zawarta na czas określony od dnia 29 marca 2011 roku do dnia 28 marca 2013 roku i w jej ramach pozwana mogła korzystać z oferty promocyjnej Wymarzony Internet. W/w aneksowana umowa nie została przez pozwaną wypowiedziana.

dowody: aneks do umowy o świadczenie usług z dnia 31 grudnia 2010 roku k. 45 – 47; regulamin promocji (...) k. 59 – 60; regulamin świadczenia usługi neostrada k. 61 – 63; zeznania powódki k. 88 – 89

W dniu 8 listopada 2012 roku (...) S.A. wystawiła na nazwisko pozwanej fakturę VAT numer (...) na kwotę 144,48 zł brutto z terminem płatności do dnia 22 listopada 2012 roku tytułem rozliczenia usług telekomunikacyjnych. W dniu 7 grudnia 2012 roku wystawiła co do tej faktury fakturę korygującą, gdzie wskazano że uchylono wszystkie należności z tej faktury jako naliczone bezpodstawnie.

dowód: faktura VAT numer (...) z dnia 8 listopada 2012 roku k. 43

W dniu 7 grudnia 2012 roku (...) S.A. obciążyła pozwaną notą obciążeniową numer (...) w kwocie 268,57 zł tytułem kary umownej za „dostęp do Internetu 2048 (Wymarzony Internet)”.

dowód: nota obciążeniowa numer (...) z dnia 7 grudnia 2012 roku k. 44, faktura korygującą k. 77

Powód w dniu 22 stycznia 2013 roku zawarł z (...) S.A. umowę przelewu wierzytelności, której przedmiotem miała być wierzytelność przysługująca pierwotnemu wierzycielowi względem pozwanej, a wynikająca wprost z w/w umowy w kwocie stanowiącej wartość przedmiotu sporu.

dowody: umowa ramowa cyklicznej sprzedaży wierzytelności k. 19 – 20; porozumienie z dnia 22 stycznia 2013 roku k. 19 – 20, 40 – 41

Pismem z dnia 31 stycznia 2013 roku pozwana została poinformowana, że na mocy cesji wierzytelności powód stał się jedynym pełnoprawnym wierzycielem zadłużenia za świadczone usługi telekomunikacyjne przez (...) S.A. w łącznej wysokości 354,43. W/w kwota winna zostać zapłacona do dnia 7 lutego 2013 roku pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

dowody: wezwanie do zapłaty z dnia 31 stycznia 2013 roku k. 48 – 49; zawiadomienie z dnia 22 stycznia 2013 roku k. 50 – 51

W dniu 11 czerwca 2013 roku powód wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych stwierdzający, że w dziale wierzytelności pod numerem (...) ujawniona jest jako jego wierzytelność kwota 369,87 zł przysługująca od pozwanej.

dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych powoda z dnia 11 czerwca 2013 roku k. 18

W/w stan faktyczny został ustalony w oparciu o przedłożone do akt sprawy dokumenty, których wiarygodność nie była kwestionowana przez strony. Ponadto Sąd bazował na obdarzonych walorem wiarygodności zeznaniach pozwanej.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako bezzasadne nie zasługuje na uwzględnienie.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że powód bezpodstawnie domaga się od pozwanej kwoty dochodzonej pozwem. Pierwotnego wierzyciela i pozwaną łączyły 2 umowy: umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych numer (...)13-04-2010 z dnia 13 kwietnia 2010 roku oraz aneks numer (...) do umowy o świadczenie usługi n.numer (...) z dnia 31 grudnia 2010 roku. Pozwana będąc niezadowoloną ze świadczonych przez pierwotnego wierzyciela usług telekomunikacyjnych, wypowiedziała pierwszą ze wskazanych powyżej umów, która została zawarta na czas nieokreślony. Złącza Internetowego pozwana nigdy nie zamierzała rezygnować i powód nie wykazał, a to jego obciążał ciężar dowodu, iż do rozwiązania drugiej umowy także doszło.

Powód wskazał, że dochodzona pozwem kwota stanowi nieuiszczoną wartość ekwiwalentu za dostarczone usługi telekomunikacyjne, przy czym nie sprecyzował, czym te „dostarczone usługi” w rzeczywistości były. Jedynie domyślać się można, że powód domaga się pokrycia należności z jednej, jak i drugiej umowy, bowiem przedłożył do akt fakturę VAT numer (...) z dnia 8 listopada 2012 roku dotyczącą rozliczenia usług telekomunikacyjnych, a także notę obciążeniową numer (...) z dnia 7 grudnia 2012 roku dotyczącą kary umownej za „dostęp do Internetu 2048 (Wymarzony Internet)”.

W ocenie tut. Sądu powód bezpodstawnie dochodzi w/w kwot. Wskazać bowiem należy, że umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych numer (...)13-04-2010 z dnia 13 kwietnia 2010 roku została przez pozwaną skutecznie wypowiedziana pismem z dnia 26 września 2012 roku z zachowaniem miesięcznego terminu wypowiedzenia. Ponadto pozwana w dniu 13 grudnia 2012 roku zwróciła pierwotnemu wierzycielowi kompletny i nieuszkodzony zestaw instalacyjny (...). Dlatego też faktura VAT numer (...) została przez pierwotnego wierzyciela wystawiona bezzasadnie,

skoro umowa wygasła. Co więcej (...) wystawiła co do tej faktury fakturę korygującą, gdzie wskazano, że należności w niej wskazane należy „wyminusować” i pozostała faktura zerowa tj. na 0 zł.

W przypadku natomiast aneksu numer (...) do umowy o świadczenie usługi n.numer (...) z dnia 31 grudnia 2010 roku, to nie został on przez pozwaną rozwiązany. Odwrotnie to telekomunikacja w październiku 2012 roku wyłączyła sygnał Internetu co do tej umowy i nigdy go nie wznowiła. Dlatego też obciążenie pozwanej karą umowną również jest bezpodstawne.

Dlatego też powództwo zostało oddalone.

SSR Anna Jermak

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda.